

handling een Gang, nemlig i Sommersamlingen; og den Gang ligesom nu talte jeg meget kraftigt imod den, hvad den højtærede Minister ogsaa før indrømmede.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at det var uberettiget at tale om Hemmelighedskræmmeri i Forbindelse med Valutaraadets Arbejde. Men hvad er Valutaraadets Arbejde andet end Hemmelighedskræmmeri? det er dog hemmeligt, hvad der sker, og altsaa maa man have Lov til at bruge det Udtryk, jeg brugte. Det, jeg sagde, var, at jeg meget ønskede, at man snart løftede Sløret og gjorde Rigsdagen bekendt med, hvad det var, man forhandlede om, for jeg synes oprigtig talt, at de Forhandlinger længe nok har været omgivet af den Hemmelighedsfuldhed, som jeg før talte om.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Rode yderligere, at der ikke var nogen synderlig Forandring i Valutakurserne fra den Gang, vi senest behandlede et Lovforslag om Valutacentralen, indtil nu. Nej, det er rigtigt nok, men der har heller ingen Bedring været, og det var netop det, man tilsigtede ved den Lov, der den Gang blev vedtaget.

Den højtærede Minister udtalte, at det ikke var rigtigt af mig at tale om Sammenbrud i Forbindelse med Valutacentralens Arbejde. Hvad vil man da kalde det? Det rent faktiske Forhold var, at Sterling — jeg taler i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Rode om Sterling, fordi denne Mønt her i Landet betyder nok saa meget som Dollar og ogsaa i Virkeligheden angiver, hvorledes Valutaforholdene i det hele ligger — umiddelbart forinden eller samtidig med, at vi behandlede Lovforslaget i Sommersamlingen, laa omkring 25,60 og 14 Dage senere ved 27,50. Det kalder jeg efter danske Forhold et Sammenbrud. Men den højtærede Minister har altsaa et andet Syn paa denne Sag.

Saa blev der spurgt — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Rode, der spurgte — om vort Standpunkt. Jeg sagde udtrykkelig i Begyndelsen af min Tale for lidt siden, at i vort Partis Stilling var der ingen Forandring, vi stod paa samme Standpunkt nu som i Sommersamlingen. Altsaa, vi vil ikke stemme imod Lovforslaget for ikke at lægge Sagen Hindringer i Vejen, men vi vil heller ikke stemme for det. Et gammelt Ord siger: „Tavshed, mens Retten sidder“, og det vil vi gøre til vort, vi vil være tavse, saa længe Valutaraadet sidder i sit Arbejde, men vi gaar rigtignok ogsaa ud fra, at dette Arbejde nu meget snart er tilendebragt.

Rode: Mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hendriksen gjaldt ikke og kunde selvfølgelig ikke gælde en forandret Stilling overfor det foreliggende Lovforslag om Tillæg til Valutacentralloven, da det er ganske klart, at det konservative Folkeparti ved begge disse Lejligheder, i Sommer og her, har samme Ordfører og har udtrykt det samme. Men det ærede Medlem Hr. Hendriksen indledede sine Bemærkninger med en Kritik af selve Valutacentralen, og det var herom, jeg sagde, at der aabenbart var foregaaet en Svingning; hvis det ærede Medlem udtrykte det konservative Folkepartis Mening paa dette Omraade, at Valutacentralen snarere er skadelig end nyttig. Det mente man ikke den Gang, da Loven blev vedtaget.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har ganske Ret i, at Sterling har en eminent Betydning i dansk Erhvervsliv, ikke mindst for Handelen, men naar man taler om Valutaens Stabilisering, Valutaens Stilling, maa man forstaa, at dette maa maales i Forhold til Dollars, som har Guldparitet, idet det, hvis vi kan følge en Bevægelse opad i Sterling i Forhold til Dollars, er godt, men kan vi ikke, behøver det ikke at betyde, at vor Stilling er forringet.

Til det ærede Medlem Hr. Hedegaard, skal jeg kun bemærke, at jeg brugte Udtrykket en mulig Forandring hos Venstre i Sammenligning med den virkelige Forandring, som jeg synes at have konstateret hos det konservative Folkeparti, og det, jeg haabede, var, at der ikke heraf skulde komme noget ud til Ødelæggelse af Valutacentralen. Det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser i Dag falder sammen med, hvad han udtalte, ikke som Ordfører, men paa anden Maade, da Loven sidst var til Behandling. Han havde allerede den Gang Betænkeligheder, men de overvandt, og jeg haaber, at de ogsaa kan overvindes nu. Det ærede Medlem har for det første taget fejl, naar han tror — det har allerede det ærede Medlem Hr. Trier bemærket —, at det var Valutacentralen, der var Skyld i, at Bankerne paa et vist Tidspunkt savnede Valuta til Betaling af forfaldne Fordringer. Det, at Bankerne den Gang ikke kunde yde det — det er oplyst af Bankerne —, har intet som helst med Valutacentralens Bestyrelse at gøre.

Dernæst skal jeg yderligere sige til det ærede Medlem, at de Bestemmelser, som han kritiserer, de alvorlige Bestemmelser vedrørende Valutahandelens Ind-